

دموی کتاب

شفای زندگی

اثر لوئیز هی

اهداء

امیدوارم این هدیه، یاری تان کند تا آن جایگاه درونی را که خانهٔ حرمت و عشق خالص و پذیرش خود است، بیابید.

لوبیز هی

توجه:

این کتاب نمی‌خواهد که هرگونه تماس با پزشک را کنار بگذارد؛ یا بدون نظر پزشک، به طور مستقیم یا غیرمستقیم، دست به مداوایی بزنید. هدف این کتاب این است که بتوانید با همکاری با پزشک خود، و با یاری او، برای تدرستی و سلامت بیشتر، به دلایل نهفته و علل روانی مشکلات و بیماری خویش پی ببرید؛ و بتوانید با شادمانی هرچه تمامتر، مسؤولیت همهٔ جانبی زندگی خود را به عهده بگیرید.

لوبیز هی

فهرست

پیشگفتار

v

بخش اول: مقدمه

۱۳	پیشنهادهایی به خوانندگانم
۱۵	نکاتی درباره فلسفه ام
۱۹	فصل اول: آنچه معتقدم

بخش دوم: جلسه‌یی با لوییز

۳۷	فصل دوم: مشکل چیست؟
۵۷	فصل سوم: مشکل از کجا پدید می‌آید؟
۶۹	فصل چهارم: آیا حقیقت دارد؟
۸۱	فصل پنجم: حالا چه کار می‌کنیم؟
۹۳	فصل ششم: مقاومت در برابر دگرگونی
۱۱۰	فصل هفتم: شیوه دگرگونی
۱۳۵	فصل هشتم: نوسازی
۱۵۳	فصل نهم: تمرین روزانه

بخش سوم: به کار بردن این آرمانها

۱۷۱	فصل دهم: روابط
۱۷۹	فصل یازدهم: کار
۱۸۰	فصل دوازدهم: موقیت
۱۹۱	فصل سیزدهم: ثروت
۲۰۷	فصل چهاردهم: جسم
۲۴۱	فصل پانزدهم: فهرست بیماریها
۳۰۹	الگوهای تازه ذهنی
۳۱۳	بخش ویژه: جابه‌جا شدن مهره‌های ستون فقرات

بخش چهارم

۳۷۳	فصل شانزدهم: داستان من
-----	------------------------

کلید ثروت

KelideServat.com

پیشنهادهایی به خوانندگانم

این کتاب را از آنرو نوشتهم تا آنچه را که می‌دانم و آموخته‌ام با خوانندگانم تقسیم کنم. کتاب کوچکم «شفای تن» به عنوان کتابی معتبر درباره آن دسته الگوهای ذهنی که در جسم بیماری می‌آفیند، با استقبال بسیار رو به رو شده است.

صدها نامه از خوانندگانم دریافت کرده‌ام که از من خواسته‌اند اطلاعات بیشتری را در اختیارشان بگذارم. افراد بسیاری که به صورت مراجعان خصوصی با آنها کار کرده‌ام، و همچنین کسانی که در کلاسها و کارگاه‌هایم در داخل و خارج کشور شرکت کرده‌اند، از من خواسته‌اند که بنویسم و این کتاب را بنویسم.

این کتاب را طوری تنظیم کرده‌ام که گویی شما را به یکی از جلسه‌هایم برده‌ام؛ درست مانند اینکه به صورت مراجعی خصوصی

نزد آمده باشید، یا در یکی از کلاسها و کارگاههایم شرکت کرده باشید.

اگر همان طور که پیش می‌روید، تمرینها را به شیوه‌یی که گفته شده به انجام برسانید، در پایان کتاب می‌بینید که دگرگون ساختن زندگی خود را آغاز کرده‌اید.

پیشنهاد می‌کنم یکبار تمام کتاب را بخوانید. آنگاه دیگربار، به آهستگی آن را بخوانید و تمرینهایش را تمام و کمال عمل کنید. این فرصت را به خود بدھید که هریک از تمرینها را جداگانه به کار گیرید. در صورت امکان، تمرینها را با یک دوست، یا با یکی از اعضای خانواده انجام دهید.

هر فصل با یک جمله تأکیدی آغاز می‌شود. به کار بردن این جمله‌های تأکیدی، هنگامی که روی آن زمینه زندگی خود کار می‌کنید بسیار سودمند است. برای به کار بستن هر فصل، دو سه روز وقت بگذارید. آن جمله تأکیدی را که فصل با آن آغاز می‌شود بارها بگویید و بنویسید.

در پایان هر فصل، عبارتی تأکیدی آمده که هدیه مخصوص من به شماست. این عبارت تأکیدی را هر روز، و روزی چند بار بخوانید. این کتاب را با داستان زندگیم تمام می‌کنم. می‌دانم این داستان به شما نشان خواهد داد که از هر کجا آمده باشیم، و نقطه آغازمان هر اندازه بی‌اهمیت باشد، می‌توانیم زندگی خود را یکسر دگرگون سازیم و بهبود بخشیم.

بدانید هنگامی که با این اندیشه‌ها کار می‌کنید، حمایت سرشار از مهر و محبت من همراه شماست.

نکاتی درباره فلسفه‌ام

ما صدرصد در برابر همه تجربه‌هایمان مسؤول هستیم.

هر اندیشه‌یی که از ذهن ما می‌گذرد، آینده ما را می‌آفریند.

نقطه اقتدار همواره در لحظه حال است.

عذاب هرکس به دلیل انزجار از خویشتن، و احساس گناه است.

درونى ترین احساس هرکس این است که:
«آنچنان که باید خوب نیستم.»

این تنها یک اندیشه است و اندیشه را می‌توان عرض کرد.

فصل اول

آنچه معتقدم

«دروازه‌های حکمت و دانش همواره گشوده‌اند.»

زندگی واقعاً بسیار ساده است. از هر دست که بدھیم، از همان دست می‌گیریم.

هرگونه دریاره خود بیندیشیم، برایمان به واقعیت درمی‌آید. من معتقدم که هرکس از جمله خودم – صلدرصد مسؤول همه چیزهایی است که در زندگیش پیش می‌آید. هر اندیشه‌یی که از ذهن ما می‌گذرد، آینده ما را می‌آفریند. هرکدام از ما، با اندیشه‌ها و احساسهایمان، تجربه‌های خود را می‌آفرینیم. اندیشه‌هایی که به ذهن ما راه می‌یابد و کلماتی که بر زبان می‌رانیم، تجربه‌های ما را می‌آفرینند. خود ما اوضاع و شرایط را می‌آفرینیم، و بعد برای ناکامی خود، دیگران را سرزنش می‌کنیم و اقتدار خویش را از دست می‌دهیم. هیچ‌کس و هیچ‌جا و هیچ‌چیز، بر ما اقتداری ندارد. زیرا «ما» تنها اندیشه‌ور ذهن خودمان هستیم. ما تجربه‌ها و واقعیت خویش و همه

کسانی را که در این واقعیت جا گرفته‌اند می‌آفرینیم.
کدامیک از جملات زیر تکیه کلام شماست؟
«همه منتظرند که سر بزنگاه گیرم بیاورند.»
«همه منتظرند تا اگر خدمتی از دستشان برمی‌آید، لطفی در حقم
بکنند.»

هریک از این معتقدات، تجربه‌هایی کاملاً متفاوت ایجاد می‌کند.
هر اعتقادی که درباره خود، یا درباره زندگی داشته باشیم، برایمان به
واقعیت درمی‌آید.

کائنات ما را در هر اندیشه‌بی که برگزینیم و به آن معتقد باشیم،
کاملاً حمایت می‌کند.

به عبارت دیگر، ذهن نیمه‌هشیار ما، هر اعتقادی را که انتخاب کنیم
می‌پذیرد. هردو عبارت، به این معناست که آنچه درباره خود، و درباره
زندگی معتقدم، برایم به واقعیت درمی‌آید. آنچه درباره خود، و درباره
زندگی می‌اندیشی و معتقدی، برایت به واقعیت درمی‌آید و ما برای
آنچه می‌توانیم بیندیشیم، انتخابهایی نامحدود در اختیار داریم.
اکنون که این را دانستیم، معقول است که به جای «همه منتظرند که
سر بزنگاه گیرم بیاورند.» فکر کنیم که: «همه منتظرند تا اگر خدمتی از
دستشان برمی‌آید، لطفی در حقم بکنند.»

قدرت کائنات هرگز درباره ما قضاوت یا انتقاد نمی‌کند.
این قدرت تنها ارزش ما را می‌پذیرد. آنگاه معتقداتمان را در

زندگیمان بازمی تاباند. اگر بخواهم فکر کنم که زندگی یعنی تهایی، و این که هیچ کس دوستم ندارد، آنگاه همین را در دنیا می یابم. هرچند اگر مشتاقانه بخواهم که از این اعتقاد دست بردارم و مؤکدانه به خود بگویم که: «محبت همه‌جا هست و من نازنین و دوست داشتنی هستم». و به این اعتقاد تازه بچسبم و مدام تکرارش کنم، آنگاه برای من صورت واقعیت می‌گیرد. آنوقت مردمان دوست داشتنی وارد زندگیم می‌شوند و کسانی را که از قبل می‌شناختم، نسبت به من پرمحبت‌تر می‌شوند و می‌بینم که من نیز به آسانی نسبت به دیگران محبت نشان می‌دهم.

بیشتر ما درباره اینکه کی هستیم عقایدی نابخرداهه، و درباره اینکه زندگی را چگونه باید زیست، قواعد بسیار بسیار خشکی داریم.

این به معنای سرزنش ما نیست. زیرا در این لحظه، به بهترین کاری که از دستمان برمی‌آید سرگرمیم. اگر دانش و فهم و هشیاری بهتری داشتیم، حتماً به کاری دیگر دست می‌زدیم. تمنای من اینست که به دلیل جایی که در آن قرار دارید، خود را به دیده تحقیر ننگرید. این واقعیت که مرا و این کتاب را یافته‌اید، نشان می‌دهد که آمادگی ایجاد تغییر تازه را در زندگی خود دارید. پس قدر خود را بدانید؛ و به خاطر داشته باشید که عباراتی نظیر این‌که: «مرد نباید گریه کندا» یا «زن نمی‌تواند پول درآورد!» عقاید محدود کننده‌بی است که باید در زندگی کنارشان گذاشت.

هنگامی که خیلی کوچک هستیم، از واکنشهای بزرگسالان اطرافمان می‌آموزیم که درباره خود، و درباره زندگی، چه احساسی باید داشته باشیم.

در این ایام می‌آموزیم که درباره خود، و درباره دنیایمان، چه احساسی باید داشته باشیم. پس اگر شما این ایام را با کسانی بسر برده باشید که بسیار بدبخت و وحشتزده و خشمگین یا سرشار از احساس گناه بودند، چه بسیار احساسهای منفی درباره خود و دنیای خویش اندوخته‌اید. اعتقاداتی از این دست که: «من هیچ وقت نمی‌توانم کاری را درست انجام بدهم». یا «تقصیر من است». یا «اگر عصیانی بشوم یعنی آدم بدی هستم». همه یک زندگی لبریز از ناکامی را به بار می‌آورند.

بزرگ که می‌شویم، تمايل داریم همان محیط عاطفی دوران کودکی را برای خود بازآفرینیم.

این نه خوب است و نه بد، نه درست است و نه نادرست. زیرا باطن ما تنها آن محیط را به عنوان «خانه» می‌شناسد. همچنین تمايل داریم که در روابط شخصی خود، روابطی را بازآفرینیم که با پدر و مادر خود داشتیم، یا روابطی را که میان آنها وجود داشت. به این نکته بیندیشید که چه بسا محبوب یا ریسی داشته‌اید که «عیناً» مانند پدر یا مادر شما بوده است.

ضمیماً با خودمان به همان شیوه‌یی رفتار می‌کنیم که پدر و مادرمان با ما رفتار می‌کردند. و باز به همان شیوه خود را سرزنش یا مجازات

بایان

جهت دانلود نسخه کامل محصول

روی دکمه زیر کلیک نمایید

دانلود نسخه کامل محصول